

*Titovi "osloboditelji"
odveli ga s oltara i ubili*

fra **Nevinko MANDIĆ**

37 godina
kateheta u Mostaru
Franjevačka hercegovačka
provincija - Mostar

Roden je 4. ožujka 1908. u Lisama, u župi Široki Brijeg, od oca Mirka i majke Marije, rođ. Ćorić. Pučku školu i franjevačku klasičnu gimnaziju završio je u Širokom Brijegu, a bogosloviju u Mostaru i Fribourgu (Švicarska). Za svećenika je zaređen 1932. godine. Bio je kateheta u Mostaru. Partizani su ga 11. veljače 1945. izveli iz crkve usred mise, likvidirali i bacili u jamu kod Gornjeg Graca.

Evo što o njemu piše Vinko Mandić, njegov nećak:
Dolazi u Mostar na službu gdje je bio kateheta, vjeroučitelj u tri osnovne škole i župnik u bolnici. U Mostaru je slovio kao odličan i traženi propovjednik.

Pok. fra Nevinko je odveden od strane partizana iz Izbična, gdje je zamjenjivao bolesnog župnika fra Metoda Puljića koji je otišao na liječenje u Zagreb. Bilo je to početkom 1945. godine. Tu je fra Nevinko radio kao župnik. Na opće zgražanje vjernika, partizani su upali u crkvu u vrijeme kad je on počeo misu. Na pola mise partizani su ga izveli iz crkve i dali neke njegove dokumente kubaru, rekavši mu da će se fra Nevinko vratiti. S njim su odvedeni i fra Marko Dragičević i fra Bono Andačić. To je bilo 11. veljače 1945. godine. Partizani su ih odveli u Lišticu i prisilili ih da im nose tešku municiju. Tako su natovareni municijom prošli kroz Lišticu. Pobjeđeni su u Gornjem Gracu i bačeni u jamu. Ne zna im se za grob...

Tako je završio fra Nevinko. Ne zna mu se ni za grob. Jednostavno je odveden, mučen i poslije bačen u neku od jama, bez imalo samilosti ili osjećaja krivnje.

Kakvi to moraju biti ljudi da odvedu svećenika s oltara i ubiju ga, a on ni kriv ni dužan!? Jesu li ti ljudi imali srca, jesu li imali samilosti i suosjećanja, jesu li osjećali strah, Božji?! Kakvi su to krvnici bili?! Zar se nikada nisu pobojali za svoje bližnje?! No, očito ih nisu mučila takva pitanja kao nas danas. Očito nisu osjećali grižnju savjesti zbog jednog ubijenog svećenika. Fra Nevinko je za njih bio

samo jedan od brojnih svećenika koje je trebalo likvidirati, posebno na tlu Hercegovine - da bi jugopartizanija mogla mirnije vladati narodom.

Fra Andrija Nikić u svojoj knjizi *Hercegovački franjevački mučenici* (1992.) piše:

Bio je naobražen i suvremen svećenik i dobar kateheta. Tjelesno nježan, a dubom neumoran. Svu je svoju brigu upregao da što više mladeži, čiji je bio dubovnik, učini sretnom i odgojenom. Mladež ga je cijenila i njegove riječi provodila u djelo. Otrgnut je s oltara kojega se uvijek čvrsto držao.

Fra Andrija Nikić je zaista lijepim riječima opisao ovog našeg mučenika. Vidi se da komunisti nisu birali ni mjesto ni vrijeme kada je u pitanju čišćenje Hercegovine od Hrvata, posebno od svećenika koji su u svemu bili veliki uzor narodu u Hercegovini. Isto tako vidimo da su komunisti bili veliki nevjernici jer su čak narušavali i mir i spokoj Sv. mise, da bi odveli i ubili svećenika koji im nije učinio ništa našao.

Izvori i literatura:

Pismo Vinka Mandića, 22. 3. 1993.

Nikić, dr. fra Andrija, *Hercegovački franjevački mučenici*, Mostar, 1992., str. 151-152.

Nikić, dr. fra Andrija, *Hrvatske žrtve rata u Hercegovini*, Mostar, 1995., str. 25.